

{ אז נדברו }

פרשת בשלח תשפ"א | גליון מספר 499 | לסדר: "וישע ד' את ישראל"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

העיסקה המשתלמת ביותר לימים אלו... מומלץ בחום...

יש וורט נפלא ואקטואלי לימים אלו שמובא ב"מכתב סופר..." במכת בכורות הקב"ה ציווה את עם ישראל "ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בוקר", אומר המכתב סופר: עם ישראל היו צריכים זכויות בשביל להינצל... מה עשה הקב"ה??? העמיד אותם בניסיון קשה!!! מה היה הניסיון??? הקב"ה עשה הרבה הרבה עקשען במצרים... צעקה גדולה במצרים.. אין בית אשר אין שם מת... איזה סירנות.. רימוני הלם... מכבי אש... יסמניקי"ם... אל תשאל... פרעה בפיג'מה באמצע הלילה... יש בחוץ מסיבת עיתונאים... כל התקשורת... אתה מפסיד... בא... הזירה בוערת... ולא!!!! לעם ישראל יש ציווי "ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בוקר", עם ישראל נשארים בפנים בגבורה ולא יוצאים החוצה לראות את העקשען... נו... אתה מבין את הניסיון???

אווה... מי כמונו מבינים עד כמה זה קשה... והוא מסיים שם שהניסיון הזה יהיה גם לעתיד לבא... הוי הוי הוי... כמה שאנחנו פוגשים את זה היום... יש עקשען... יש מכות... משטרות... הסתה... קורונה. חבל על הזמן... זה רץ ברשת... אתה חייב לראות... אתה מפסיד... אבל לא!!! אני לא יוצא החוצה... נכון שזה מעניין... ויותר ממה שזה מעניין זה גם כואב ומכעיס... אם הייתי יכול להועיל הייתי פועל... אבל אם אני לא יכול להועיל... אני לא יוצא מפתח ביתי...

בינינו... כעת יש אוירה עכורה... מסייתים נגדנו... מדברים נגדנו... וזה לא מוסיף מצב רוח!!!!

אבל בא נעשה עיסקה כזו... הרי בימים אלו יש שני דברים מאוד קשים:

יש המון המון חולים במצב קשה!!! ויש המון המון הסתה!!! ומקובלנו מרבינו הרמ"ק שמי שמקבל ביזיונות באהבה יש לו כח לפעול ישועות... בא נעשה עיסקה... במקום לקחת ללב את כל ההסתה ולהתקשקש עם זה... בא נהיה הנעלבים ואינם עולבים שומעים חרפתם ואינם משיבים עושים מאהבה רצון ה' ושמחים שאנחנו זוכים להיות נרדפים ונתפסים על דברי תורה... ואת הזכות הזו נקדיש לכל חולי הקורונה... שתזרח להם שמש צדקה ומרפא בכנפיה... כן... השמש הזו של "ואוהביו כצאת השמש בגבורתו" שמובטח לנעלבים ואינם עולבים... את השמש הזו נקדיש לכל חולי עמך בית ישראל... שכעת ועכשיו יבקע כחשר אורם וארוכתם מהרה תצמח...

מה דעתך??? בינינו לבין עצמנו... אין לנו הרבה ברירה... אנחנו נמצאים בתקופה מידי רצינית בשביל לרדת לרמה של התקשורת וההסתה והמשטרה... זה... זה לא לרמה שלנו... אנחנו לא מצפים מהם שיבינו את זה... אבל אנחנו אמורים להיות אנשים בוגרים... וכשהעולם שרוי בצער ויש כ"כ הרבה אסונות וכ"כ הרבה חולים... אין לנו את הלוקוס לשים אותם בצד ולהיגרר לגחמות של התקשורת... אז בא נעשה עסקת חבילה!! נצרף את שתי הסוגיות ביחד... אתם התקשורת... אתם תמשיכו לדבר... תמשיכו להסית... תמשיכו להגיד כל מה שאתם רוצים... אנחנו פה בשביל לשמוע אתכם... לשתוק... לא לענות... ואולי ירחם כבושי פנים שומעים חרפתם ואינם משיבים ועונים, נצחו מקוים ולישעו נשענים כי לא כלו רחמיו בכליון אולי יחוס עם עני ואביון אולי ירחם... אין כתוב על אנשי נינווה?? "ויקראו אל אלוקים בחזקה"!!! מה זה בחזקה?? אמרו: רבש"ע: עלוב ושאינו עלוב, מי נדחה מפני מי??? זה נקרא לקרא אל ה' **בחזקה**!!! ואנחנו צריכים את החזקה הזו... אנחנו כמעט ממלאים כעת שנה תמימה של צוק העיתים... שנה שלימה של מגיפה שהורגת בנו חללים... זה מצדיק אחת ולתמיד קריאה אל ה' ולא סתם אלא בחזקה... אז הנה... יש לנו כעת הזדמנות להיות עלובים ולקרא לה' מהמקום העלוב הזה... רבש"ע: עלוב ושאינו עלוב מי נדחה מפני מי... אנה ה'... לאחר שהראית עמך קשה... לאחר שהשקית את העולם יין תרעלה... אנה ה'... למען יחלצון ידיך הושיעה ימינך וענני ותגיד למלאך המשחית הרף.

בנביא עמוס (ז.) מובא שתי גזירות קשות שהקב"ה גוזר על עם ישראל... ואת שניהם... את שתי הגזרות האלו הצליח עמוס הנביא לבטל אותם לגמרי!!! איך?? עמוס אומר ארבע מילים:

ואומר ה' אלוקים, סלחו נא, מי יקום יעקב, כי קטן הוא!!! וז"ל המצודות: כי מי יקום את יעקב לעמוד על עמדו לכלכלו כרעב כי הוא קטן ואין בו כח ויכולת לכלכל את עממו למטא די ספוקו **וכל העכו"ם שונאים אותו ולא יאבו לכלכלו וימות א"כ כרעב**

ומיד!!! מיד מתבטלת הגזירה... מיד כתוב **"יחזם ה' על זאת, לא תהיה, אמר ה'!!** ושוב מיד אח"כ מגיעה גזירה אחרת... שתבא אש ותשרוף כל חלקה טובה... ושוב מגיע עמוס הנביא ובאותו מטבע לשון... **ואומר ה' אלוקים, זרל נא, מי יקום יעקב, כי קטן הוא,** ושוב מיד ה' מקבל את תפילתו של עמוס... ואומר: **יחזם ה' על זאת, גם היא לא תהיה אמר ה'!!**

כתוב כאן שכשמגיעים לקב"ה בהכנעה... בקטנות... בעלבון... זה מעמד שיכול לבטל כל גזירות רעות!!!! (מי יודע... ס"ס "מעלה עמוס" וקבר עמוס הנביא זה ממקום מול הבית של אותו איש מנוקדים שמחרף כעת מערכות אלוקים חיים... סימנא בעלמא...) אז הנה!!! בשביל זה אנחנו טיפ טיפה עלובים... אם זה בשביל לעורר רחמי שמים ולהשיב חרון אפו מעמו מארצו מעירו ומנחלתו... כמדומני שזה שווה!!!

בא ניקח את עצמנו לידיים... נישא לבבנו אל כפים אל קל בשמים... כל מי שיבא אלינו ויתחיל לפטפט כנגדנו ולהתקשקש עם הפוליטיקה המדינית והפנים חרדית... נעשה לו סימן שאנחנו באמצע... באמצע להתפלל על אחינו... אנחנו באמצע דברים קצת יותר חשובים... יותר מטרידים... תסכים איתי...

להשתתפות בהוצאות

הגליון:

בנק:

חשבון 705284

בנק פאג"י

סניף 187

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

מה ההבדל בין התלונות של "בשלח" לתלונות של "שלח"???

מיד לאחר קריעת ים סוף עם ישראל מתחילים להתלונן!!! רוצים לשתות... רוצים לאכול... עכשיו: עד כמה שאני יודע... להתלונן זה דבר לא טוב!! כל חטא המרגלים היה חטא של תלונה... אבל!!! דווקא פה יש משהו מעניין... רש"י מדגיש שהתלונה שעם ישראל התלוננו שהם רוצים לחם... זו תלונה כהוגן!!! צדקתם בתלונה שלכם... ולכן את הלחם ה' יתן לכם בבוקר... בשעה נוחה... ובדרך חיבה טל מלמעלה ומלמטה כמובן בקופסא... כי באמת מגיע לכם... בקשתם כהוגן... (לעומת זאת הבשר שבקשתם שלא כהוגן יגיע לכם בשעה לא נוחה)

וזה מאוד תמוה: וכי יש כזה מושג תלונה-- הגונה?? יש תלונות מוצדקות? אני יודע שלהתלונן זה אף פעם לא גישה... אתה רוצה?? תבקש... תתחנן... מקסימום תתבע לדין תורה... אבל להתלונן זה... זו נרגנות!!! נרגנות זה מסונף לכת לשון הרע בשערי תשובה...

והתשובה היא כך:

נכון!! להתלונן זה אף פעם לא טוב... אין תלונה הגונה... רק מה?? סו"ס במשך החיים אנחנו מוצאים את עצמנו בשני צידי המתנס... כשהייתי ילד- אני הייתי המתלונן... וכעת התחלפו היוצרות... הילד שלי הוא המתלונן- והתלונות מופנות כלפי... בשביל זה יש לנו **שלח** ו**בשלח** כשהייתי בחור והתלוננתי... יום אחד הגעתי לפרשת **שלח** ושם כבר קבלתי על הראש ולמדתי שאסור להתלונן... בסדר... הבנתי... התבגרתי... אני כבר יודע שלהתלונן זה דבר גרוע ותמיד זה גרוע... זהו... אני כבר לא מתלונן (הלוואי...) אבל חכה!!! כעת פתאום התחלפו היוצרות... פתאום הילד שלי התחיל להתלונן עלי... מה עושים עכשיו??

כעת!! מהעבר השני של המתנס... כאן הגענו לפרשת **בשלח** בפרשת בשלח התורה מלמדת אותנו איך לגשת לתלונות שמופנות כלפינו... כאן... בשלב הזה של פרשת בשלח... הקב"ה לא מגיע בטענות לעם ישראל... מדובר בתינוק שרק הרגע נולד... הוא לפני גיל בר מצוה... אנחנו עדיין לפני מתן תורה... כעת לא כ"כ מענישים את עם ישראל על התלונות... רק מה כן?? כאן הקב"ה פונה למשה ואהרן שעומדים כעת מהעבר השני של המתנס ומלמד אותנו לדורות איך לקבל תלונות... איך להתמודד מול תלונות... כאן הקב"ה מלמד אותנו ראש גדול לדעת להבחין בין שתי תלונות מסוגים שונים... יש תלונה הגונה ששווה התייחסות... ויש תלונה לא הגונה שצריך לדחות אותה... (שוב: ביחס למתלונן עצמו... להתלונן זה תמיד דבר שלילי... אבל ביחס אלי... המבוגר שאלי מפנים את התלונה... אני יכול להבחין בין תלונה לתלונה)

מה הכוונה?? מתי באמת התלונה היא הגונה ומוצדקת ומתי לא??

ובכן: יצא לי לשוחח עם יהודי בעל חסד גדול וגבאי צדקה מופלג... הוא אמר לי: היות ואני עושה הרבה טובות לאנשים אז כידוע... יש את הכלל: אם אתה עושה טובה למישהו תן לו אבן קטנה ביד... כי אם עשית לו טובה... יום אחד הוא עוד יזרוק עליך אבנים... לכן מומלץ לצייד אותו כבר עכשיו עם אבן קטנה... שלפחות לא תהיה גדולה... כן... לצערנו ככה זה!!! יש אנשים שכל שנתעשה להם יותר טובות ככה הם יותר יתלוננו עליך ויאשימו אותך...

עכשיו: למה זה ככה?? זה לא הנושא שלנו היום... כי שוב... בפרשת בשלח לא מדברים על אלו שמתלוננים... (זה שייך לפרשת בהעלותך שלח) כעת אנחנו מתמקדים באלו שסופגים את התלונות... שזה באמת לא פשוט... אתה יכול להיות בעל חסד ולעשות טובות לאנשים והם אח"כ מקללים אותך ומתלוננים עליך ורואים בך את האויב הכי גדול... וזה נורא!!!

זה מתסכל ברמות בלתי נתפסות!!!! ויש הרבה בעלי חסד שביום בהיר אחד פרשו!!! הם לא עמדו בזה... כשאתה עושה טובה לבן אדם ואתה מקבל כתף סוררת וכפיות טובה... זה... זה בלתי נסבל!!! אז זהו!!! שאותו בעל חסד אמר לי מה נותן לו כח לא להישבר מזה... הוא טען לי כך: באמת בהתחלה זה היה מאוד שובר אותי... מגיע אלי בן אדם ששברתי את הראש והפכתי את העולם איך לעזור לו... ב"ה הצלחתי... ובמקום יהדות לי הוא מתלונן עלי... **אבל!!! פתאום קלטתי ש... ש... רגע... רגע... בעצם למה הוא מתלונן דווקא עלי?? בעצם מה הוא רוצה ממני... ש... שילך אליך... למה הוא מגיע אלי ולא אליך???**

נו... למה באמת הוא מגיע אלי?? כי כנראה שבאמת יש לו מצוקה... ו... והוא מבין שאני הכתובת!! הוא מבין שאני יכול לעזור לו!!! זאת אומרת: הוא אמנם מתלונן... הוא צועק... אבל באותה מידה אפשר לקבל את זה כמחמאה... זה אתה!!! אתה יכול לעזור לי!!!

העיניים שלי נשואות אליך... טען לי אותו בעל חסד: למדתי לקרא את הצליל... כשאני שומע בן אדם שמתלונן עלי שאני לא עוזר לי מספיק... למדתי לשמוע פה ילד שבוכה לאמא בתובענות באמצע הלילה... מה הוא אומר בכבי שלו?? את אמא שלי!! קומי הרגע מהמיטה!!! אמא לוקחת ללב שהילד שלה בוכה בתובענות?? ממש לא... למה לא?? כי היא שומעת בתובענות שלו קריאה צודקת ואמיתית: גברת... את לא סתם עוד איזה זודה נחמדה מהרחוב... את אמא שלי... אז קדימה... אני צריך עזרה... ואתה אמא מודה באשמה... אני עומדת מאחורי זה!!! אני אמא שלך... אתה צודק... פנית לכתובת הנכונה...

אז זהו!!! על אותו משקל כאן: כשעם ישראל פונים למשה רבינו בתלונה: אנחנו רעבים... אז אמנם לא בסדר שזה מגיע בצורה של תלונה... אבל סו"ס יש פה יהודי שנמצא במצוקה!!! והוא פונה למשה רבינו ממקום של הכרה ש... שה' הוא הכתובת לעזור לי...

אז גם את זה הגיע ממקום של תלונה וזה לא בסדר... **אבל יש פה תלונה הגונה!!!** הוא בסה"כ צריך משהו והוא פנה לכתובת הנכונה... מה תרצה... שהוא ישתחוה לפסל מיכה שיצא איתו ממצרים ועליו הוא יתלונן?? אז לא סתירה משה רבינו נזף בעם ישראל שהם מתלוננים כי לא צריך להתלונן... אפשר לבקש יפה... אבל ביחס למשה רבינו עצמו... הקב"ה מכין אותו... לא נורא... אם הם מתלוננים עליך... זה רק סימן שהם יודעים את הכתובת הנכונה... מי יתן והיה לבכם זה להם... שתמיד יזכרו שזו הכתובת הנכונה...

את המסר הזה בריא מאוד להחדיר לראש!!! זה מאוד מרפא את הרגעים הקשים האלו... מהיום תכניס לראש: אם עשית טובה למישהו והוא כעת מגיע ועסוק בלהתלונן למה אתה לא נותן לו עוד... הוא כאילו שכח מה עשית לו עד כה... אז יש לך טעות!!! נדמה לך שהוא שכח... אם הוא היה שוכח הוא היה מגיע אלי ולא אליך... אם הוא מגיע אליך סימן שהוא זוכר יותר מידי טוב שאתה היית מלאך החסד שלו... ולכן הוא חוזר אליך... אז זה שחסר לו טאקט והוא לא יודע לדבר יפה... זו לא סתירה שאתה יכול לפרש את זה כמחמאה... קח את זה למקום של תלונה הגונה!! כן... ה' כנראה זיכה אותי להיות הבנק שלו... הוא שולח דרכי חסד והטבה לברייתיי... והיהודי הזה בא לתבוע... זכה בי... להפנים זאת!!!

לאור ימי השובבי"ם, ניתן לקנות את הספר

"וימאן" העוסק בעניינים הקשורים לימי

השובבי"ם ונותן כח ותעצומות להתמודד בענייני קדושה ושמירת העניינים

ניתן לקנות במוקדי ההפצה של גיליון זה ובישיבות הקדושות,

לברור הנקודה הקרובה אליך: 052-7683095

ניתן לקנות באותם מוקדים גם את הספרים אהבתי ו- ואהבת.

"סוסינתא אבל לפניך..."

אני לא יודע אם הדור הצעיר בכלל יודע שהיה פעם כזה רכב... אבל זה היה ה"סוברו אברכים" המקורי... אבל היה כזה סטיקר מאחורי הרכב ש... נכון... אמנם זה סוסינתא... אבל היא לפניך!! מה שנכון נכון...

כלפי מה הדברים אמורים???

יש פסוק בשיר השירים: "לסוסינתא ברכבי פרעה דימיתך רעיתך", אומר הנפש החיים דבר נורא: "...לואה לומר כמו

כסוסינתא ברכבי פרעה מנהגו של עולם שהרכב מנהיג לכסו ואילו בפרעה וחילו הכסו מנהיג את

רוכבו כן דימיתך והמשלתיך רעיתי על זה האופן ממך, שאף שאני רוכב ערכות עם כל זה כפיכך

את מנהיגה אותי על ידי מעשיך, שעניין התחברותי כפיכך להעולמות הוא רק כפי התעוררות מעשיך

לאן נוטים" עכ"ל

אומר הקב"ה לאברך כולל: כן... אתה סוסינתא... אתה כבר שבועיים מרגיש סמרטוט... ביביסטר על הילדים ומסתובב איתם הלך חזור... ואתה מרגיש סוסינתא...

אבל תדע לך שאתה לפני!!! אתה המוביל!!

אם גזרה חכמתו יתברך שאתה כעת בשבועות אלו תאלץ ללמוד פחות ובמקום זה תהיה עסוק בלדת לזה טושים לצעיר... ולהרגיע את זה... ולהכין לזה סנוויץ... ולזה שוקו... הרי אנחנו לא הדמנו את זה...

מי הזמין את זה?? הרבש"ע!!! כנראה שיש צורך בזה בהנהגת העולמות... כנראה כעת צריך תגבורת של רחום והנון וארך אפיים ורב חסד ואמת... והיות ואתה הסוסינתא... הקב"ה שם אותך מקדימה שאתה תנהיג את כל

ההשפעה... לכן אתה כעת צריך להיות בעמדה של רחמים!! בעמדה של הכלה וסבלנות אין קץ על כל המשתמע בזה...

ולפעמים יוצאים לך קרנים... ו... ואתה בכל זאת נושך שפתים וממשיך הלאה... כן!!! כן יכבשו רחמי יתברך...

ואפילו אם חלילה יוצאים קרנים ויש קורונה בעולם... הרי הסוסינתא שלפניו יתברך!!! הסוסינתא הזו המשיכה לסחוב... המשיכה להתנהל לאיטה לרגל המלאכה ולרגל

הילדים... ואז התעוררות המעשים שלנו יעוררו רחמי שמים שהקב"ה ירחם על ברייתיי... אפילו שאנחנו לא ראוים...

כן!! הדברים הם לא פשוטים... הם לא כמו שאנחנו רואים אותם... אם אברך כולל צריך בימים אלו לנטוש את הדף גמ' ולהיות ביביסטר... זה לא ביבי... זה גם לא הקורונה... כשיש

לך עסק עם אל תקרי בניך אלא "בונקי"!!!! שום דבר שם הוא לא במקרה... בהנדסת בנין כל דבר מחושב על המילימטר... אם כך היה צריך לעשות בשבועיים האחרונים

כנראה שיש פה משימה מסוימת... יש פה איזה הנהגה מסוימת בשמים שיכולה להתעורר גם בצורה הזו... למבינים בלבד...

ווי ווי ווי... המילה הראשונה של "ויהי" בשלח...

פרשת השבוע מתחילה עם המילים: **ויהי**! בשלח פרעה... המדרש רבה מאוד מאריך לבאר את המילה הראשונה הזו... המדרש אומר שויהי מלשון וי ויי... אוי וויי... מה קרה?? אל תשאל... רחמנות על פרעה...

פרעה כבר מכיר את עם ישראל שנים ע"ג שנים... כבר מאתיים ועשר שנים הוא מכיר אותם... והוא לא שם עליהם שקל... השפיל אותם... זלזל בהם... התייחס אליהם כמו חומר בניה... הכניס אותם בתוך היציקת בטון... זרק אותם ליאור ורחץ בדם שלהם... והנה!!! בדיוק ברגע האחרון... בשניה האחרונה!!! ברגע שעם ישראל יוצאים ממצרים ועושים לו שלום שלום... בדיוק אז הקב"ה בבת אחת פוקח את העיניים של פרעה והוא מגלה לתדהמתו עם מי היה לו עסק... מי זה עם ישראל...

כך היו ישראל במצרים גל של כרורות... כיון שילאל נעשו פחדם רימונים שנא': 'שלחיד פחדם רימונים', נעשו כנפן היין שנא': 'גפן ממצרים תסיע', נעשו שורות שורות, ראוכלן שמעון וזוי ויהודה... נטע בה כל מיני בשמים שנא'... נטע בה תפוחים... ולא עוד אלא שקמה עשירים היו בהם כמה חכמים, כמה בעלי אומנויות... פרעה ראה אותם שורות שורות, כהנים לויים וישראלים, דגלים דגלים... אותה שעה התחיל קורא ווי ווי... התחיל כוון ואמר: אוי לו לאותו האיש שכך הוליא מתחת ידו לכן נאמר "ויהי בשלח פרעה". אוי... חבל שאין מקום ביריעה להעתיק את כל האריכות של המדרש... מומלץ לעיין שם... מה שבטוח... בשביל פרעה הרגעים של יציאת מצרים היו רגעים של תדהמה מוחלטת!!! תחשוב... סו"ס עם ישראל היו בני מיעוטים שמפוזרים להם בכל קצוות מצרים... פה אחד שם אחד... חמור טוב... מה כבר יכול להיות... והנה פתאום כשהגיע יציאת מצרים... הקב"ה בבת אחת אסף את כל עם ישראל למקום אחד... מה שנקרא "להצטלם עם החתן... בטח... חסד נעורייך אהבת כלולותייך... פתאום פרעה פותח עיניים והוא רואה איך שלכל יהודי יש את התפקיד היחודי שלו בהנהגת היחוד!!! איך שלכל יהודי יש את הנשיקה המיוחדת והאישית שהוא קיבל מה' באותו יום. בקיצור: "נמשלו ככוכבים"! בבת אחת הקב"ה מראה לפרעה איזה אוצר בלום היה לו בידיים עד הרגע הזה... ו... רק כשהם יוצאים!!! רק אז פרעה מגלה את מה הוא הולך כעת להפסיד... ויהי... וי... מה שפרעה הפסיד...

ממצרים... וכעת מתגלה לפנינו עולם שלם!!! בשבריר שניה שהאדם עובר מעולם השקר לעולם האמת... ברגע אחד הכל מתבהר... ברגע אחד הכל נהיה מובן... נשמה לא צריכה שתי שניות בשביל לקלוט את התמונה... (זה סוג הדברים שאנחנו לא מסוגלים להבין אותם... בתוך מאסרי הגוף יש זמן... אורך זמן להבין... אצל נשמה זה לא עובד ככה... הכל מובן ברגע!! וגם אצל פרעה... ברגע שה' עבר בארץ מצרים בגילוי שכניה... גם פרעה מסוגל לקרא את כל המפה ברגע אחד ולקלוט את כל היקף המשמעות של מה שקורה כאן... ובאותה שניה שהאדם אומר שלום לעולם... בבת אחת הוא קולט איזה אוצרות אינסופיים התגלגלו לו עד רגע זה בין הרגלים... פתאום הוא מבין איזה אינסוף הוא הפעל בכל שבריר שניה של שמירת עיניים ועמידה בניסיונות דורנו... פתאום הוא מבין מה הוא עשה בכל רגע שהוא לא!!! לא _____ (למה שאני אפרט... כאן כל אחד יכול למלא לפי הניסיונות הפרטי שלו... כל אחד וה' יישב אדם **ולא עשה עבירה**" שלו... שאתה בעצמך לא מעלה על דעתך מה אתה עושה פה... אתה רק יודע שיש לך פיתוי שפל שהיית רוצה ולא!!! האם יש לך את העיניים לראות איזה מכרה זהב זה בעולם האמת... את זה רואים רק ב"יציאת" מצרים של הנשמה) פתאום אתה מגלה כמה יקרה היתה כל מילה תורה ותפילה שיצאה מהפה שלך... פתאום אתה מגלה מי אתה... איזה גדול אתה!! בעולם האמת כבר לא רואים אנשים לפי מדדים של גובה ומשקל וצבע פנים וסרולוגי... כשהנשמה יוצאת מהמצרים שלה... היא רואה את כל הבני אדם שסביבה באור אחר!!! היא רואה נשמות... היא קולטת ברגע אחד עם מי היה לי עסק... בקיצור: הכל נהיה מובן באותו רגע...

ואז מגיע הרגע הקשה ביותר!!! הרגע של פרעה שהתחיל צווח ווי...

זה לשונו: "בעת שמולכין את האדם מביתו לקברו אז תפקחנה כל חושיו ורואה מה שלל היה יכול לראות בעת חיותו. ומראים לו עונשי גהינם ותענוגי גן עדן ורואה איך כילה ימיו בהבל וכל כספו וזהבו אשר עמל עליהם הם ללנינים ולחוחים בעיניו. כי בגללם קנה לנפשו עונשי גהינם וגם הפסיד תענוגי הגן עדן, וכמה שעות בכל ימי חייו הלכו לכטלה אשר בכל שעה יכל להרוויח תענוגי גן עדן כתענוגים נפלאים, ומחמת גודל התשוקה שהוא רוצה להתעדן שם מוכן הוא להיענש בעונשים קשים ומרים ולכזב אח"כ לתענוגי הג'ע. ואין ככה אדם ללנין גודל שכרה ליבו וחרטתו. ואם היה לאדם בעולם הזה אחד מאלף אלפים חלק מהלעזר שיש לו שם ענוה"ב, היה מוכרח למות מחמת שלל היה יכול לסכול גודל הלעזר. ואומר שם הגאון: שזה הצער היותר גדול של הנשמה עוד יותר מכל יסורי הגהינם!!! אגב: זה הפשט בגמ' יומא (כ): שאומרת שברגע שהנשמה יוצאת מהגוף... קולה נשמע מסוף העולם ועד סופו!!! מה הכוונה?? הרגע הזה של ה"ויהי בשלח"!! שדווקא ברגע שהנשמה מעבירה מבט חטוף אחרון על העולם בדיוק ברגע הזה היא מבינה מה היא יכלה לעשות בכל ה-210 שנים שהיא היתה פה... זו כזו יציאת נשמה (תנתי משמע) ש... שקולה נשמע מסוף העולם ועד סופו...

בקיצור: הפרעה הזה שצועק ויי... זה כל אחד ואחד מאיתנו... כשמגיע הרגע שויהי בשלח!!! התחיל

פרעה צווח ווי... אוי ווי מה הפסדתי...

ואגב: הרי מי אומר את זה?? הגאון מוילנא... נו... האם גם נשמתו של הגאון מוילנא צעקה ווי ביציאת מצרים שלה??? **לא!!!** מאיפה אנחנו יודעים שלא?? כי כולנו מכירים את המעשה המפורסם שזה בדיוק מה שהגאון בכה ברגעים האחרונים לפני שהוא הסתלק מן העולם... הוא בכה על מצות יציאת שבכמה קופיקות אפשר לרכוש אותה ולזכות לנצח נצחים... מי שיודע להגיד ווי ווי כשהוא עוד כאן בעולם הזה... הוא כבר לא צריך להגיד ווי ווי מה הפסדתי כשהוא בעולם האמת...

אם פרעה היה מבין עניין ויודע להגיד ווי ווי כשעם ישראל היו עדיין בתוך מצרים הוא לא היה צריך להגיד אוי ווי בויהי בשלח!!!

זה בדיוק המסר שלנו לפרעה שבתוכנו!!! פרעה שלי... פעם הבאה... אל תזכר מאוחר... אל תחכה ליציאת מצרים שאז תקלוט מה אתה מפסיד... תזכור כבר עכשיו!!! והחי יתן אל לב... נפשי נפשי: אל תזכרי למרוט את שערות ראשך ביציאת מצרים של הנשמה... כעת!!! כעת תתפסי את עצמך לידים... כעת תתחילי לזעוק ווי ווי... על כל עשר דקות של בזבז זמן מול קוי נייעס וכל מיני ראינות של מידע הקורונה או בחירות... על כל בזבז של עשר דקות בחיים... כבר אז תצווח ווי!!!

המסר הזה הוא אמת!!! אמת צרופה וטהורה!!! בא ניקח את זה לעצמות!!! נפנים את זה... ובין שיש לנו מה להפסיד!!! יש לנו מה להפסיד!!! יש לנו מה להפסיד!!! לא להיות פרעה שקולט עניין ברגע שאחרי... לנצל את הזמן... לנצל את האפשרות שיש לנו לצבור עוד תורה ומעשים טובים... עוד מצוות... עוד עמידה בניסיונות...

עד כאן דברנו על "ווי ווי... בעיקר מהזוית של בזבז זמן... שפרעה האישי שלי הולך לאכול את הלב על כל דקה שהוא בזבז על שטויות... **אבל כעת נחזור לפרעה המקורי...** פרעה המקורי זלזל בעם ישראל... הוא לא העריך אותם... וביום שאחרי הוא קלט עם מי היה לו עסק!!! וגם בזה יש לנו הרבה הרבה עבודה!!! לא רק זמן צריך להעריך... צריך גם להעריך את כל היהודים שמסתובבים בד' אמות שלי... שאותם פרעה לא העריך... **ו... ו... ואני???** פרעה זרק אותם ליאור... **ואני???** פרעה עשה מהם חומר בניה והכניס אותם בבנין... **ואני מצדידי???**

האם אני יותר טוב מפרעה בנקודה הזו??? **אאאפס... לא יודע...**

אני אתן לך דוגמא: יש לי אח שהוא חינוך מיוחד... מטבע הדברים הוא כזה שקט ובודד ומסכן... אין לו מה לספר... והוא לא מעניין...

ומאז שפרעה עומד לי מול העיניים עם הפיג'מה וצועק ווי ווי... מאז כל פעם שאני פוגש את אח שלי הזה אני חושב לעצמי: רגע רגע... הרי יש לו נשמה שבטח היא הרבה יותר מתוקנת ומרוממת מהנשמה

ותכל'ס... כל הסגר הזה והאשה שיוצאת לעבוד או עובדת מהבית... והילדים על הראש והוא כל הזמן צריך להתרוצץ ולהתקשקש איתם והוא מרגיש כזה סמרטוט.. והוא לא מעלה על דעתו שכשהוא הולך ברחוב כל עליונים ותחתונים מזדעזעים מולו ומצביעים ואומרים: הנה הדמות שלו מוכרת לנו מהמרכבה... זה ממש יעקב אבינו כפשוטו... שמתנהל לאיטו לרגל המלאכה ולרגל הילדים... אותו אברך לא מעלה על דעתו שדווקא בימים הקשים האלו הוא עושה את העבודת ה' הכי נשגבה בעולם... מה? **מה שצריך!** זה יעקב אבינו!!! יעקב אבינו הוא מצד אחד הבחיר שבאבות ומצד שני הכי קל להתחקות אחריו... למה??? כי יעקב אבינו לא עושה משהו מוגדר ומסוים! יעקב אבינו בשה"כ עושה מה שצריך!!! כל פעם לפי העניין... יעקב אבינו הוא עמוד התורה!!! ש... שמה זה אומר תורה??? זה אומר שכל בוקר יעקב אבינו קם ומסתכל ימינה ושמאלה ושואל את השולחן ערוך מה כעת צריך לעשות!!! זה נקרא תורה!!! וכשאדם ככה חי... אז מהלך כאן ספר תורה חי שעליונים ותחתונים צייתין ליה זה יעקב אבינו בעצמו... וכידוע: לעשות מה שצריך זה ממש ממש לא מרשים... כי יום אחד צריך ללבוש מסיכה... ויום אחד צריך לעשות חיסון... ויום אחד צריך לשמור על הילדים. ויום אחד ב"ה אפשר לשבת וללמוד בלי הפרעה. ויום אחד צריך לשתוק ולשתוק ולהבליג... ויום אחד צריך לשלוח פקס לעשיו... ויום אחד צריך לקבל אישור מלבן... והמכנה המשותף בין כל הרשימה הזו שמי שעושה מה שצריך הוא עמוד התורה!! ובפרט בשבועות אלו עם הסגר שכמעט א"א להיכנס לשום נושא... אלא כל רגע צריך שוב לשאול את התורה... כן... מה עכשיו צריך לעשות... כעת אף אחד לא יכול לדעת מה המעלה העצומה של מי שחי ככה... חוץ מכמה אבנים שהוא בדיוק דורך עליהם ורק להם יש רשות לדעת את הסוד הגדול איזה זכות נוראה יש להם שעליהם יניח צדיק ראשו!!!

יום יבא ופרעה יתחיל לצעוק וי... הפרעה הזו הזו אני בעצמי... כשאני פתאום אקבל את העיניים לראות מה עשיתי בכל הימים האפורים האלו... שה' רצה שאעשה מה שצריך!!! ואמרתיו אוף... שוב מסיכה... שוב סגר... ופתאום אני מגלה איזה תיקון ופעולה נעשתה בשמים מכל הדברים המסתוריים האלו שנדרש מאיתנו לעשות... כשאני אבין מה עשיתי בתקופות האלו אני אצווה וי... אולי לא וי כמו פרעה... כי סו"ס עשיתי... אבל עכ"פ וי ממקום של סליחה... ה' סליחה שהתלוננתי... סליחה שלא הבנתי מה פעלתי בכל מה שעשיתי... אם הייתי יודע לא הייתי מתלונן...

מי שיצחק וי וי עכשיו בתוך מצרים... לא יצטרך לומר את זה ב-בשלח...

שהתמונה הזו לא נכונה!!!! תשכח מזה!!!!

ולמה? מסיבה פשוטה: אי אפשר לעמוד עם שנים עשר אלף איש מאחורי דלת בשקט!! זה... זה לא שייך... זה לא עובד!!! אם היו שם 12.000 איש מאחורי הדלת... אשתו של ר"ע היתה קולטת ש"מישהו" עומד שם מאחורי הדלת... אין ממצב שלא... למה??? ככה!!! מי שפעם היה באירוע שיש בו 12000 איש מבין מה אני מדבר... ציבור כזה גדול זה לא משהו שאפשר להעמיד אותו מאחורי דלת בשקט ולהקשיב... נו... חבל על הזמן... לא יכול להיות... נקודה... ואתה מבין את זה...

אבל!!!!!! מה כן יכול להיות??? מה לגמרי לגמרי יכול להיות???

יכול להיות שאתה!!!! הישיבוה"ר יורד כעת לפנימימה לאחר יום שלם של שטייגן... ובזה"ק כתוב שמגייעים איתך רבבות רבבות של מלאכים... לא שנים עשר אלף אלא הרבה יותר... וכרוז עובר לפניך: פנו מקום לצורת המלך!!!! ותכל'ס בשטח... באותה שעה בפנימימה אף אחד לא סופר אותך... אף אחד לא מתפעל ממה שעשית היום... ואף אחד לא רואה נר שדלוק מעליך עד השמים... כן... קח את זה בחשבון... יתכן שתוך כדי שכל פמליא של מעלה מזדעזעת ממך... יתכן שבאותו רגע ממש יש בחור אחר בישיבה שכולו רוח וצלצולים והוא יותר מרשים ממך וכולם יותר מעריכים אותו ומכבדים אותו... וקח בחשבון שגם יגיע השווער הפראייער שיחטוף אותו לפניך (ויכניס אותו לכלוב מזהב...) וזה לא סותר בכלל!!!! ויהי רגעים קשים שאתה תתקשה להבין את זה... וזה באמת קשה... מה... עד כדי כך אנחנו נמצאים במחבואים??? ש... שאין שום תיאום עמדות בין הערכה העצומה שאבא שבשמים מעריך אותי בשמים לבין מה שרואים פה על פני השטח??? אבל כן!!! שתבין: זו לא פשלה... כי זה... זה הרי כל הסיפור... זה הרי כל התרגיל... בתוך מצרים פרעה לא מעלה על דעתו את מי הוא זורק ביאור... ורק ביציאת מצרים הוא פתאום קולט!!! היציאת מצרים הזו עוד בא תבא... סוף הכבוד לבא ואז פרעה יצחק ווי ווי... כל מיני כאלו שלא ידעו להעריך אותך ולא ספרו אותך פתאום יעמדו משתוממים מאיפה הוא צמח... וזה יקרה!! וזה לא יארך 210 שנים... זה קורה!!! כיון דנבט נבט...

אגב: אני יכול להגיד לך מידע... אחד ממקורות הראשיים של הוצאת שם רע על תלמידי חכמים... **זה החברים שלהם מהעבר!!!** דברתי עם איזה פרצוף אחד שהתחיל לדבר סרה בתלמיד חכם אחד גדול... והוא מספר לי... הוא?? הרב הזה... מי הוא בכלל... אני מכיר אותו... הוא היה כככה איתי בישיבה... הוא אפילו רצה ללמוד איתי חברותא כמה פעמים ו... ולא הסכמתי... עוד אחד... נו... איך זה נשמע לך?? הוא כמעט הצליח לשכנע אותי... תקשיב... יש פה חבר... אחד שהכיר את אותו גדול מקרוב... הוא יודע מה שהוא מדבר... אבל תוך כדי השיחה... אני פתאום שם לב שיש פה צליל... **צליל של פרעה!!!!** צליל של "ויהי בשלח פרעה..." צליל של בן אדם מתוסכל שלא מסוגל לעכל איך יכול להיות שאותו ת"ח היה איתי באותו ספסל... ולא ספרתי אותו ולא שמתי עליו שקל... והנה אני נשארתי במצרים והוא **יצא יצא** תלמיד חכם... אתה מבין את התסכול הזה?? אתה מבין לבד שמסביב כל ת"ח יש את מעגל של כמה פרעונים מתוסכלים שזועקים ווי ווי... וכשהווי ווי הזה מגיע ממקום של חוסר פרגון אז מה הפלא שמאחורי כל תלמיד חכם יש לך את הקופה של שרצים האלו שמרכלים על העבר שלו... קח בחשבון!!!! לפחות תבין על מה זה יושב...

שלי... וההרואה שלנשמה שלי יש עוד הרבה מה לעשות... ואילו הנשמה שלו צריכה הרבה פחות לתקן... עכשיו: אם היו לי העיניים של האר"י הקדוש והייתי יודע איזו נשמה עומדת לפני כעת הרי הייתי כולו נרתע לאחורי ומזדעזע ורץ לפניו ומכבד אותו... אז מה... אני מחכה להיות פרעה... אני מחכה שכשאגיע לגיל 120... אני פתאום אגלה מי היה האח שלי הזה ואני אתחיל להגיד ווי ווי... מי עמד לצדי ולא התייחסתי אליו בכבוד הראוי... אני לא מחכה ל"ויהי בשלח פרעה..." אני רוצה להיות החכם שמבין עניין בזמן!!! שידוע לתת את הערך הנכון כשזה רלוונטי!!! וזו עבודה!!! כמוכן שזה מילים יפות... לבצע את זה בפועל זה עוד סיפור... וככה זה בכל דבר בחיים שלנו כיהודים...

צריך להכניס לראש ולזכור כל הזמן שאנחנו נמצאים בעיצומו של משחק מחבואים מאוד רציני!! זה לא משחק מחבואים של ילדים... זה מחבואים מאוד יסודי... וזה כל הטריק והתרגיל כאן בעולם הזה...

יש מושג בעולם היהודי שנקרא "אליהו הנביא..." ממתי שהייתי ילד הכניסו לי בראש שאם אתה רואה איזה בן אדם מסכן שהולך ברחוב... אל תמהר לצחוק עליו... לך תדע... אולי זה אליהו הנביא... כן... כולנו גדלנו על הסיפורים האלו... על אנשים שמאוד מאוד השתוקקו לגילוי אליהו... ותכל'ס כשאליהו הנביא הגיע... הם עשו לו "פתח אליהו" וזרקו אותו מהחלון... **מה טמון בכל הסיפורים האלו?** זה סיפורים מובהקים נוסח ידישקייט!!! כי אנחנו כיהודים מוכרחים תמיד לזכור ולשנן שהדברים הם לא כמות שהם נראים על פני השטח... אתה יכול לעמוד מול יהודי הכי פשוט ותכל'ס... מדובר בנשמה גבוהה מאוד... אתה יכול להרגיש כעת עם המצב רוח הכי בטטה והכי ירוד... וזה לא סתירה שברגע זה יש רעש גדול בשמים ממה שהיית רוצה לעשות כעת בשביל לרומם את המצב רוח ואתה לא עושה... (שישאר בינינו... אף אחד לא צריך להבין על מה אנחנו מדברים) זה שאתה לא באאורות... זה לא מפריע כעת בשמים לפעול גדולות ונצורות... וזה המסר שטמון בגילוי אליהו האלו... אדוני היקר... תבין שאנחנו פה במחבואים... תזכור ותשנן לעצמך כל הזמן שבעבודת ה' הדברים הם אף פעם לא כמו שאתה רואה אותם... אליהו הנביא יכול להיראות לך השלמזל הגדול ביותר... והרגעים הגדולים ביותר יכולים להיראות לך הרגעים הכי סמרטוטיים... ואם אתה באמת מרגיש לא שווה... יתכן שאתה בעצמך אליהו הנביא...

רק בתוך המחשה קטנה... עד כמה הדברים הם לא כמו שאנחנו רואים:

ראיתי פעם ספר של ילדים על רבי עקיבא שהגיע הביתה אחרי 12 שנה ונעמד מאחורי הדלת... יש שם ציור שרואים שם את רבי עקיבא עומד מאחורי הדלת יחד עם 12.000 תלמידים... וכככולם... כל ה-12.000 תלמידים עומדים שם מאחורי הדלת בשקט בשקט... ש... ש... ש... לא תדע שהוא מאחורי הדלת... ורבי עקיבא מקשיב... **אז זהו!!!! שאני מודיע לך חגיגת**

סוף שנה מתקרב... לסיים את כל הדוחות...

גלגלי המערכת מתחילים אט אט להתחמם... כעת אין רגע אחד פנוי בסנהדרין כ"ג של העיירה שלנו... נחנש למה?? מתחילים להתקרב לסוף שנה יהודית!!! עוד חודש וחצי א' בניסן... עד אז צריך לסגור את כל התיקים... בר"ח אדר יתכן שתגיע לכאן פיקוח וביקורת חיצונית של שבת הלוי מטעם לשכת הגזית עם גיבוי מהמלך לבדוק מה מתקדם עם כל התיקים והדיונים של השנה האחרונה שצריך לסיים איתם ואי אפשר יותר לדחות אותם עד שנה הבאה... הנה... בשבוע האחרון הגיעו פה שני גיסים לקבל מלכות בבית דין על עבירה ישנה משנה שעברה... מה קרה?? לפני כמעט שנה היה קרבן פסח... ויש פה משפחה מסועפת שמקריבים מידי שנה קרבן פסח משותף... ר' יענקל היה השנה מכובד בשחיטת הפסח... והנה... הוא כבר הגיע לשחוט לשם אכולו ולשם מניו... ואז ניגש אליו אחד מהגיסים והודיע לו בשקט... שמדיעה אישית... הגיס השלישי המשותף שלנו ר' יצחק... אני יודע שהוא לא היה כ"כ בעניינים בבדיקת חמץ... הוא עשה את זה חפיי... וגם אחרי בדיקת חמץ ש"מה שמשייר יניחנו בצנינא" הוא לא עשה עסק... והערתי לו שזה לא בסדר הזהרתי אותו והוא לא התייחס... (אני זן אותו לכף זכות... הוא פשוט היה מידי מוטריד מאיזה ספק מום שהתפתח אצל הבכור שהוא טרח והביא עד ירושלים... ולכן הוא לא היה פנוי לשום דבר אחר...) ותכל'ס אני כמעט בטוח שיש לו חמץ בבית... והוא משום נעלב שאני אומר לו את זה... לא מוכן לשמוע... נו... אנחנו עומדים כעת בבית המקדש... המוני אנשים!!! אני כבר עומד עם הסכין שחיטה... ואותו גיס מגיע אלי עם כזה מידע... תגיד לי: מה אני הולך עכשיו לעשות עם המידע הזה?? מה... אני אעשה הפגנה... אעצור את הכל... וללכת עכשיו לברר מה קורה עם הגיס של ר' יצחק... לבנתיים תסיים הכת הראשונה וגם הכת השניה... ואנחנו נקריב עם הכת השלישית- העצלנית... איזה ביזיונות... אמרתי לו: תקשיב... לא יודע... אני לא מקבל את הלש"ר הזה על הגיס שלי... אני סומך עליו שהכל בסדר וכל טוב... ושחטתי את הפסח!!! ויהי בחצי הלילה... והגיס שלנו הנחמד מגלה לחרדתו כמה כזיתים מכובדים בתוך רשותו... וכל המשפחה על הרגלים...

גם אני וגם הוא... שנינו עברנו על לאו שיש בו מעשה... שנינו קבלנו התראה... ושנינו חייבים מלקות... ר' יצחק לוקה על "בל יראה ובל ימצא" ואילו ר' יענקל לוקה על "לא תשחט על חמץ דם זבחי" ואכן!!! בשבוע האחרון- כעת בחודש שבט... שני הגיסים הגיעו לסגור את הפינה ולספוג את הארבעים... אבל יש לציין שהגיס ר' יענקל כמעט התחנן בבית דין שכולם ידעו על איזה "מחדל" הוא לוקה... סו"ס יש הבדל כגול בין מחדל של "בל יראה ובל ימצא" למחדל של "לא תשחט על חמץ דם זבחי" וכמובן שהיו אנשים שהתבלבלו ביניהם (כן... כמו שהגמ' ביזא אומרת: למה הדבר דומה לשתי נשים שלקו בבית דין אחת קלקלה ואחת אכלה פגי שביעית אמרה להן אותה שאכלה פגי שביעית בבקשה מכס הודיעו על מה היא לוקה שלא יאמרו על מה שזו לוקה זו לוקה) אגב: לרבים השואלים והמתעניינים מה מצב הייחסים בין שני הגיסים לאחר האי נעיומות של המלקות?? יש לציין שלאחר מעמד המלקות שני הגיסים הכאובים נפלו אחד על צווארי השני והתחבקו... ובאותו מעמד הם הבהירו חגיגית שגם השנה הם הולכים להימנות יחד על קרבן פסח...

עכ"פ תחשוב שיש עוד עשרות אם לא מאות מקרים כאלו שהצטברו במשך השנה האחרון לשולחן הסנהדרין ויש דברים שיש נטיה לכולם לדחות אותם... וזהו!!! עד א' בניסן צריך לבצע את כל הפסקים... בפרט שהשנה זו שנת קורונה ויש אינספור דיני תורת על דינא דגרמי וגרמא... (ומה תגיד על כמה מקרים של גנבות שיש עדים שמעידים שראו אותו אבל תכל'ס היה לו מסיכה... והוא מכחיש שזה לא היה הוא...) ויש גם דברים משמחים... סו"ס בשנה האחרונה היו פה כמה וכמה יהודים שחייבים!!! חייבים קרבן תודה מדאורייתא ומדרבנן... אנשים שממש "הגיעו עד שערי מוות" ויצעקו אל ה' בצר להם ממצוקתיהם וישעם... ישלח דברו וירפאם וימלט משחייתם" ומכל מיני שיקולים של ברב עם הם עדיין מתעכבים ולא עלו לירושלים להקריב קרבן תודה... סו"ס הם רוצים שכל השטיבל ישתתף בהודאה הגדולה ועוד תרי מינייהו רבנן... וכל פעם שהם כבר כמעט רצו לעלות... תמיד התברר פתאום שיש עוד מישהו שעוד שניה מסיים "עם זה" וצריך לחכות לו... בקיצור... אתה מכיר את זה... אבל תכל'ס!!! בבית דין יש קלטר מיוחד של "חייבי עולות ושלמים ממשכנים אותם"!!! יש רשימה של כל היולדות שחייבות עולת יולדת... וכל אסירי התודה שחייבים קרבן תודה... ובימים אלו שלוחי ב"ד התחילו לנשוף בעורף... באיום אחרון לקראת נטילת משכון... זהו!!! מתנצלים... התאריך הקרוב לעלה לירושלים כבר לא יכול להידחות יותר... אל תשכח שבחודש אדר שעבר היינו בעיצומו של סגר הרמטי... ויש הרבה הרבה יהודים שהפרישו מחצית השקל ולא הספיקו להביא אותו לירושלים... בימים אלו מתארגנים לסיים סופית את הגביה של התקלין עתיקין... בשביל להיות פנוים לקראת א' אדר לגביה של השקלים החדשים... --- השבוע היה ט"ו בשבט... ובשנה הזו במיוחד היום הזה נקבע ליום העניות העולמי!!! כן... ביום הזה ר' חצקל התנסה בבית הכנסת יחד עם כל עניי ישראל לעצרת תפילה וזעקה... כן... ט"ו בשבט הזה הוא יום מאוד גורלי בשביל ר' חצקל... אל תשכח שבט"ו בשבט הזה התחילה השנה הששית של האילנות שהיא שנת מעשר עני!!! שהמשמעות היא שאם ה' יברך את האילנות בשנה הזו... הולכת להיות תקופת רווחה מאוד נחוצה לר' חצקל... זה מרווח נשימה שמאוד יכול לעזור לו לצאת ממעגל העוני ולחזור לתלם... בפרט!!! בפרט כשמדובר בשנה הששית... ש... שבשנה הבאה זה שמיטה שאז אין לקט שכחה ופאה, אין פרט ועוללות... כי בשמיטה השדה היא הפקר... והיא הפקר כולו!!! כך שהמעשר עני בשנה זו הוא הכנסה ממש קריטית בשבילנו... ור' חצקל עמד בתפילה וזעק: ה'!!! תרחם עלינו... אני לא רוצה לצאת שנה הבאה לעמון ומואב... אל תצריך אותי לצאת מארץ ישראל... כן... חכמים תקנו שבעמון ומואב יפרישו מעשר עני אפילו בשנה השביעית!!! כדי שהעניים יוכלו לסמוך על זה... ר' חצקל נזכר בשמיטה הקודמת... איך שהתרוצצו וכיתתנו את רגלנו עד ארץ עמון ומואב בשביל לקבל אשטיקל מעשר עני... ובמסע הבא נסענו למצרים... אנה ה'... ויהיו נכסי מוצלחים וקורבים לעיר!!! תעזור שלא נצטרך לכתת את רגלנו לשם... תפילת העניים לבטח עלתה לשמים... תפילה לעני כי יעטוף... פנה אל תפילת הערער ולא בזה את תפילתם... למחרת!!! נקישות בדת של ר' חצקל... מי שם??? משלחת של נציגים מטעם לשכת הגזית!!! אוהו... איזה פחד... במה זכיתי... כן... אני יודע שהגעתי לכאן בשביל למשכן את חייבי עולות ושלמים... אבל מה אתם רוצים ממני... אני כבר הקרתי הכל... לא!!! לא באנו למשכן אותך... באנו להציע לך משרה... בחודש אדר הקרוב מתחיל עונת הקציר של השעורים... ואנחנו כבר כעת צריכים להיערך לקראת קרבן העומר של שנה הבאה!!! בטח... כן... בשנת השמיטה הבעל"ט כל שדות א"י יהיו מושבתות חוץ משה אחת!!! שדה שממנה מביאים קרבן העומר... שאנחנו כבר עכשיו בשעת הקציר צריכים לדאוג באלגנטיות שיפלו גרגרים על הקרקע כדי שבשנה הבאה זה יגדל מעצמו כספחים, ואנחנו רוצים שאתה תהיה המסונה על השדה... וכמובן: שומרי ספחים בשביעית נוטלים שכרם מתרומת הלשכה!!! אכן פנה ה' אל תפילת הערער...

האם החיסונים זו בשורה טובה??

בימים אלו יש בשורה טובה שנקראת חיסונים... וה' יעזור שאכן עסק זה יהיה לנו לרפואה... כעת יש פה מבוכה: סו"ס אנחנו יהודים... וכשהתחילה הקורונה וזה מאוד לא היה נחמד לנו... נזכרנו שאנחנו יהודים ויהודי מקבל באהבה... אם ה' רוצה שיהיה קורונה או אנחנו איתו! כנראה שזה מה שצריך להיות... כמובן שמתפללים שאף אחד לא יחלה... ומי שכבר חולה כ"ש שמתפללים... אבל עצם קיומה של הקורונה בעולם... כאן אפשר לקבל את זה בשמחה... כי אם ה' רוצה את זה... אז אנחנו איתו!!! והנה... פתאום הגיע החיסון... והוא הביא איתו בשורה מאוד משמחת... מי יתן ואכן והוא יביא מזור ותרופה לכל חולי עמך ישראל והמגיפה תהיה מאחורינו... וכעת פתאום מתעוררת מבוכה: אם עד עכשיו הייתי צריכים לקבל בשמחה ובאהבה את קיומה של הקורונה... אז איך אנחנו אמורים להתייחס עכשיו לחיסון?? האם מותר לשמוח שהגיע סו"ס החיסון?? איך מסדרים את שתי המחשבות האלו ביחד...?? בא נשאל את זה אחרת: הרי מקובל שאין עוד מלבדו!!! ואם יש קורונה... אז הקב"ה הביא אותה לעולם!!! ואם הקב"ה הביא את זה... סימן שהקב"ה רוצה שזה יהיה... אם ה' רצה שזה יהיה... אז זה צריך להיות!!! איזה היתר יש לי לעקוף את רצון ה' וללכת בכלל להתחסן...??

זו כמובן שאלה מאוד מאוד כללית... ביחס לכל תחום בחיים... ותכל'ס... כולנו כעת לקראת חיסון... וצריך להבין את זה!!! **אז זה כמובן סוגיה רחבה... אבל במילה אחת העניין הוא כזה:** ברמת העקרון מי שבאמת באמת באמת חי שאין עוד מלבדו... הרי הוא מגיע למידת ההשתוות שזה אומר שאין שום הבדל בין טוב לרע... היות והכל ממנו יתברך והכל מוביל לטוב... אז מה זה משנה אם משהו נולד או נפטר... מה זה משנה אם הניתוח הצליח או שהחולה מת... מה זה משנה אם נהיה הכי גרוע או הכי טוב... שניהם אותם דבר!!! אדם שמגיע למידת ההשתוות אמור לכאורה לרקוד משמחה בלוייה הכי טרגדית... ותכל'ס לא!!!! ע"פ הלכה זו לא ההנהגה... אדרבה... צריך לקרוע... צריך להתאבל... למה?? כי יש ציווי מיוחד בתורה שנקרא: ראה נתתי לפניך את החיים ואת הטוב ואת המוות ואת הרע ובחרת בחיים!!! מה כתוב בציווי הזה?? אומר הקב"ה: הכל ממנו... גם טוב וגם רע... נתתי לפניך את החיים ואת המוות... את הטוב ואת הרע... אבל בכל זאת אני מצווה אותך להיות נורמלי!!! ותבחר בחיים!!! סו"ס טבע אדם נורמלי זה לרצות להתהלך בארצות החיים... אז תרצה את החיים... טבע של אדם נורמלי זה לשמוח כשנעים לו ולסבול כשכואב לו אז אני מבקש ממך להיות נורמלי ולקחת אקמול כשכואב... כן... כתוב בגמ' שחייב אדם ללמוד את בנו אומנות... מניין?? שנאמר: ובחרת בחיים!!! מה זה קשור?? הענין הוא: שאני באותה מידה יכול לא ללמוד את בני אומנות ומה שיהיה יהיה... נו... מה יכול להיות?? יהיה גרוע?? אז יהיה גרוע... מה שה' עושה זה הכי טוב... אז זהו שלא!!! ובחרת בחיים!!! ה' רוצה שאני אבחר בנורמה של העולם ומה שאכן בעולם הזה נחשב טוב... זה מה שאני צריך לבחור... ולכן הוא הדין הכא: כשה' רצה קורונה היינו צריכים לשמוח כמה שיש... אם ה' רוצה קורונה ולא מאפשר לנו בחירה אחרת אז אנחנו איתנו... אבל כשנתייחס אפשרות של חיסון אנחנו צריכים לבחור בחיים ולשמוח שהנה... יש חיסון... וב"ה אפשר לחזור לחיים... אין לנו רשות לאהוב את הרע... אסור לנו!!! אחד מהנכדים של שם קראו לו "חצר מוות" שכל היום היה יושב ומחכה למוות... והוא צודק... למעשה הרי החיים והמוות שניהם בידיים של ה'... אבל אנחנו לא!!! אנחנו צריכים לאהוב את החיים... לאהוב שטוב... לאהוב שנעים ונחמד... ולא לאהוב שיש רע... אסור להיות מזוכיסטים... ובחרת בחיים!!!

סוף סוף השמים סגורים... כאן בונים!!!

אנחנו כבר מתמודדים במשך כחודש מול סגר הרמטי... לאף אחד זה לא קל... הכל סגור... מוסדות החינוך... בתי מדרש... בתי עסק... אנשים מפסידים פרנסה... ילדים מפסידים לימודים... נשמו מסילות... שבת עובר אורח... זה קשה!!! לכולם זה קשה!!! אבל מה לא עושים בשביל לעצור את המגיפה... והנה!!! השבוע הראשונה נזכרו לסגור את שדה התעופה... לא נעים לי לומר... תצחק עלי... אבל ברגע הראשון לא הבנתי על מה מדברים... לי תקוע בראש שכבר מאז חודש ניסן השדה התעופה סגור... לא כ"כ זכרתי שמאז הספיקו לפתוח אותו... ש... שצריך לסגור אותו שוב... ודווקא מהמקום המנותק הזה... שאני פתאום קולט שעד השבוע שדה התעופה היה פתוח לרווחה... פתאום נתקפתי בכזה כעס והתקוממות: רגע ורגע... מה קורה פה... הכל סגור... בית המדרש סגור כדי שאני לא אפיץ את המוטציה האפריקנית. בו בזמן שהשדה התעופה פתוח ואתה מאפשר לכל בריטי ואפריקני להיכנס לארץ...

מה זה הדבר הזה?? אני לא מבין... לא מבין... לא מבין...

אני מתאר לעצמי שאתה בטח צוחק... בוקר טוב... איפה היית עד עכשיו... אבל מה זה משנה... הגעתי עכשיו!!! אני עומד כעת ושואל את השאלה: איך אתה מסביר את זה??? איך מעיזים לנעוץ עלי שאני מפיץ מחלות שאתה עד השבוע האחרון הבאת אותם מאפריקה ואנגליה??

איך אתה מסביר את זה?? אני דורש הסברים...

מה מוכרחים לומר?? מכורח הקושיה מוכרחים לומר מהלך כזה בסוגיה:

הפשט בזה הוא כך: הראש הישראלי עובד ככה... יש קורונה?? צריך לעשות סגר?? אני מקבל... תעשה סגר... תסגור לי את הקניונים... תסגור לי את הבילויים... קח לי את המסעדות... קח לי את המרחב... תאסור עלי להסתובב יותר מקילומטר... אבל אנא... דבר אחד תשאיר לי: תן לי פתח מילוט!!! תן לי אפשרות לברוח מפה!!! לטוס מפה... לעוף מפה...

זה משהו מאוד עמוק!!! אין לזה הסבר טבעי... רואים פה את העוצמה הרחנית של ארץ ישראל... איך יש לה מנגנון אבטחה פנימי שפולט כל גוף זר... חילוני שסגרו לו את השמים הוא פתאום מרגיש מחנק... כמו בן אדם שיש לו בחילה והוא לא יכול להקיא!!! תשאל אותם... זו ממש ההגדרה!! שארץ ישראל מקיאה את מי שלא מתאים לה המשמעות היא שהבן אדם עצמו מרגיש צורך להקיא... והוא צריך תמיד את השדה התעופה בעמדת הזנקה שאם ארץ ישראל תרצה להקיא אותו הוא ירוץ מהר מהר ויעלה על המטוס הראשון... ואם אתה סוגר לו את השמים זה... זה... זה ממש תחושה של תעוקה...

זאת אומרת: הצורך בשמים פתוחים זה... זה לא דומה לכל שאר הבילויים או לכללה וכדו... השמים פתוחים זה נושא ממש חיוני!!!

גם אם סגרת את כל הבילויים... גם אם סגרת את כל ענף התעסוקה... אבל אתה לא יכול לסגור שירותים חיוניים והומניטריים כמו בן אדם שצריך להקיא... יותר נכון: ארץ שצריכה לפעמים להקיא...

--- אז זהו!!! שאם סגרו את השדה התעופה בדיוק בשבוע של ט"ו בשבט שהוא ראש השנה למצוות התלויות בארץ... זו הזדמנות כללית להתחזק בחיבת ארץ ישראל... הרי אנחנו לא רוצים שארץ ישראל תקיא אותנו...

ובכן: ארץ ישראל כידוע מסמלת את **חיי הנישואין** של קוב"ה וכנסת ישראל... כל זמן שעם ישראל היו במדבר זה היה נקרא בין האירוסין לחתונה... וכבר בשירת הים עומדת הכלה המאורסת וכבר מתרפקת בקוצר רוח מתי תגיע החתונה- תביאמו ותטעמו בהר נחלת- מתי נזכה כבר להגיע לארץ ישראל ולהתחיל את חיי הנישואין המשותפים בבית המשותף- "מכון לשבתך פעלת ה', מקדש ה' כוננו ידיו..."

מה הפשט בזה?? במה זה מתבטא שארץ ישראל זה הבית המשותף של קוב"ה וישראל... בינינו... מה ההבדל בין ארץ ישראל לארצות הברית?? הרי גם כאן וגם שם מלא כל הארץ כבודו... גם כאן וגם שם יהודי צריך להיות דבק בה' ולקיים את כל המצוות... **אז מה בכל זאת ההבדל???**

--- **אז הנושא הזה כבר הוזכר כמה פעמים בגיליון זה... והעניין הוא כך:** כשהייתי בחור והייתי צריך להחליט לאיזו ישיבה אני הולך... תמיד לקחתי בחשבון ש... שמקסימום... אם לא יהיה לי נחמד פה... אם לא יהיה פה אוירה של לימוד... אני תופס את הרגלים והולך לחיזוק בישיבה אחרת... גם כשסגרת על חברותא לכל זמן חורף... הרגעת את עצמי... שאם החברותא לא יספק את החטירה והוא לא יתפקד... אז אני אחליף מטאטא ללא התרעה מראש... ובאמת זה מה שקרה... בהתחלה דווקא זה הלך טוב מאוד... אבל פתאום ככה באמצע כסליו הוא התחיל לפקשש... הוא היה כזה עייף ולא הרגיש טוב... ודווקא לא באתי אליו בטענות!!! הבנתי אותו ואפילו רחמתי עליו... אבל תכל'ס... אני צריך חברותא שמתפקדת... ואם אתה לא מתפקד אז שלום... לא עשינו עסק... מחליפים חברותא... מחליפים חדר... הולכים לחיזוק... **ואז!!! תמיד הטריד אותי**... רגע... מה יקרה אחרי החתונה... תאר לעצמך שאני מתחתן בא' חשוון... הכל טוב... חברותא מצוינת... ענבי הגפן בענבי הגפן... והנה... באמצע חודש כסליו פתאום הרבעון עייפה... אין לה כח... לא כ"כ מתפקדת... מה אני עושה עכשיו?? אני יכול להחליף חברותא...?? רגע... מה קורה אם התחתנתי ואני פתאום רוצה ללכת לחיזוק במקום אחר... איך בדיוק עושים את זה??

זה ממש הטריד אותי בתור בחור צעיר!!! ממש רחמתי על החברים שלי שיום אחד התחתנו וזהו... נסתם עליהם הגולל... אי אפשר להחליף... אי אפשר לשנות... אתה תקוע לנצח... (ועד עצם היום הזה... אברך יקר: אם תשים לב... אתה יכול לפעמים לראות בחור שמסתכל עליו במבט מלא רחמים... כן... הוא רואה אותך כאילו סיימת את החיים... "קל מלא רחמים המצא מנוחה נכונה")

הנס שלי שאם אחד התחתנתי... ואז מה התברר??

שנכון... צדקתי מאה אחוז... אחרי החתונה באמת אי אפשר להחליף חברותא כמו גרביים... נגמרה החגיגה... אי אפשר פתאום להיעלם וללכת לחיזוק או להחליף חברי חדר... ועל פניו זה באמת נשמע מגביל ואפילו מלחיץ (לא לחינם התעככתי בשידוכים...) אבל מה הסוד הכמוס שהתגלה לי אחרי החתונה??? שלחתונה מגיעים מתוך נכונות **להשקיע!!!** מי שמתחתן לא חושב לרגע שהכל יראה סוגה בשושנים... יודעים מראש וערוכים מראש לכל

זה כל כל כל ההבדל בין חיי הבחורות לחיי הנישואין!!! זהו!!!

וזה בדיוק ההבדל בין יהודי שגר בארץ ישראל ליהודי שגר בניו יורק... מי שגר בניו יורק וכעת מאוד קר שם... לא מתאים לך המזג אוויר?? עזוב... לך לחיזוק למיאמי... לא עשינו עסק... הגעת למיאמי... ונהיה שם יותר מידי חם... אין בעיה... תחליף חברותא... לך ללוס אנג'לס... לא התחתנת עם אף אחד!!! אתה לא חייב לאף אחד כלום... אתה צריך לדאוג לעצמך... לך לאיפה שנוח לך... איפה שהכי נעים לך... זכותך!!! אבל כשיהודי מגיע לארץ ישראל?? ארץ ישראל זה כבר חיי נישואין עם הקב"ה!!! ארץ אשר עיני ה' אלוקיך בה... אם אנחנו משקיעים בחיי הנישואין עם הקב"ה... "ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם..." אם תשקיע את כל הלב והנשמה בעבודת ה'... אז יהיה פה נפלא... ונתתי מטר ארצכם בעתו ואספת דגן ותירושן ויצהרן... ארץ זבת חלב ודבש...

רגע ומה יקרה אם פתאום לא יהיה נחמד בארץ ישראל... אני לא מסתדר עם האקלים הזה... חם לי פה... קר לי פה... משעמם לי פה... האם אפשר להחליף חברותא?? **לא אדוני!!!** אנחנו כבר לא בישיבה... בניו יורק זה כמו ישיבה... בניו יורק אתה יכול להחליף חברותא מתי שבא לך ולחזור מתי שמתחשק לך... אבל כאן? כאן בארץ ישראל אם יש קשיים... אם יש התמודדויות... אם יש קורונה... כאן מתמודדים!!! משקיעים!!! עובדים על זה... עושים תשובה... מתפייסים עם הקב"ה ומגיעים איתו להבנה ואז "אך קרוב ליריאו יעשו לשכון כבוד בארצנו..."

פה בארץ ישראל מגיעים ממקום של נכונות להשקיע!!! סבתא שלי ע"ה הגיעה באניית מעפילים במסיני' לארץ ישראל לא בגלל שהיה פה כיף חיים... ממש לא!!! לא היה פה כיף חיים... היו פה תת תנאים... היא הגיעה לפה כי היא רצתה לבנות מערכת יחסים עם הרבש"ע... והיא הגיעה והיה פה קשה... והשקיעו... ועמלו... ודאגו שיהיה פה טוב... ואז נהיה פה טוב!!! **אני רוצה שתבין:** קי"ל שארץ ישראל נקנית ביסורים... רגע... ולונדון? לונדון לא נקנית ביסורים?? בורו פארק לא נקנית ביסורים? הרי בכל מקום זירה עולה כסף... בכל מקום צריך לשלם ארנונה ויש מיסים... אז למה בארץ ישראל זה כרוך ביסורים ובברוקלין לא?? **התשובה היא:**

שמי שגר בלונדון... הוא גר שם בגלל שנוח לו לגור שם... אם יהיו לו שם יסורים... מקסימום הוא יתפוס את הרגלים וילך לחיזוק בישיבה אחרת... אז זהו!!! שבארץ ישראל זה לא עובד ככה... ארץ ישראל זה חיי נישואין... אנחנו מגיעים לפה על מנת להשקיע... על מנת שעלולים להגיע קשיים והתמודדויות ואנחנו לא נעלם מהשטח... אנחנו פה... אנחנו נתמודד יחד... נלמד בעיון מה ה' רוצה מאיתנו עד ש"רצית ה' ארצך שבת שביית יעקב... אספת כל עברתך... שובנו אלוקי ישענו..."

לכן ארץ ישראל נקנית ביסורים!!! מה הכוונה יסורים?? ארץ ישראל נקנית בנכונות להשקיע!!! זה היסורים... הנכונות להיות כאן בכל מצב... --- כעת תבין מה הדחף הנוראי של הרבה מאיתנו לברוח מארץ ישראל...

בטח... בן אדם שהגיע לארץ ישראל לא ממקום נכונות להשקיע... הוא הגיע לארץ ישראל כמו שבחור מגיע לישיבה... מה הדבר שהכי מרגיע בחור?? אל תדאג... אם לא מתאים לך הדלת פתוחה... אתה יכול ללכת לישיבה אחרת... אבל תאר לעצמך שהשמים סגורים... תאר לעצמך שמודיעים לבחור שזהו!!! זו הישיבה שלך!! אתה תקוע פה לתמיד!!! אתה יודע איך הוא ירגיש?? הוא ירגיש בדיוק כמו שכעת מרגיש ישראלי שסגרו לו את שדה התעופה... **שלא תבין לא נכון:** אני מוכן לסגור את עצמי בישיבה בקפסולה... לא לזוז מהישיבה חודשיים... אבל תמיד תשאיר לי את האופציה שאם לא מתאים לי אני טס מפה לאן שאני רוצה... זה להבדיל אף אלפי הבדלות- הראש הישראלי... לא יאכפת לי סגר... אני לא מפונק... אני מוכן לסבול כל סגר... תסגור לי בילויים... תסגור לי מסעדות... אבל תן לי חלון יציאה שאם לא מתאים לי אני עף מפה... טס מפה... אם את זה אתה לוקח לי... אני מרגיש מצוקה נשימתית... **אז זהו!!! שזו בדיוק ההההנקודה של מעלת ארץ ישראל!!!**

למה ארץ ישראל זה חיי נישואין עם הקב"ה?? כי אני גר כאן מתוך נכונות להשקיע!!! אני כאן בארץ ישראל מתוך הבנה שכאן אני גר בבית משותף עם ה'... ואם יש פה קורונה... אז זה מה שיש!!! אז זה כעת מה שה' רוצה ומתמודדים עם זה... לא בורחים מזה... לא מבקשים גט... אם יהיה פה יותר מידי חם... אנחנו נעבוד על זה... נדאג שיהיו מזגנים טובים ויהיה פה נעים... אם יהיה פה משעמם... אנחנו נדאג שיהיה מעניין... אם יהיה פה מוזנח אנו נדאג שיהיה פה מטופח... נעבוד על זה... לא נברח... אם יהיה פה מלוכלך... אז אנחנו נקנה... זה הבית שלנו עם ה'!!! באנו פה להפשיל שרוולים... אנחנו הרבעון של ה'...

אנחנו לא כמו תיירים שעומדים עם יד על המותן ומחפשים למצא חסרונות... אדרבה... אנחנו פה בשביל לטפל בחסרונות... זה בית שלנו... אנחנו עקרת בית-- בבית של ה'!!! אשרנו מה טוב חלקנו... זהו! השמים סגורים... הגיע הזמן לשרוף דרכונים... להתמקם בבית של ה' מתוך אהבה אמיתית... אני פה איתך רבש"ע... לא בורח... אני איתך בכל מצב... בלי תנאים! כאן גרים באהבה ובנאמנות זוג יונים כנסת ישראל וקודשא בריך הוא. הכניסה לזרים אסורה-סוף סוף!!!